

18. О́ако ђещество са дупáзa кога̀ согла́-
енw са трѣдaтѣ сичкитѣ члѣнови.

Окара́ха са ведна́ждь рацѣтѣ, крака́та и
сичкитѣ дрѹги члoвѣчески стáвы сѣ черѣвото
и дѹма́ха, чи тѣи са трѣдaтѣ да го хрá-
натѣ, а̀ то сѣдѣ та нáдѣ на готóво; то
и́мз са прѣмѣ за еизѹмѣто и и́мз рече:
чи катò зѣмне хрáната не а̀ дрѣжи, а̀ми
пáкз тѣмз а̀ раздáва. Тѣи не го послѣшаха,
а̀ми мѹ́ рече́ха да рáботи та да са хрáни
и да не го ѣ́ грѣжа за тѣхъ. Тáй подѣрз
мáлко днѣ, рацѣтѣ катò не мѹ́ дáдоха
ни́що, начѣнаха да́ дѹи: мо́щлѣватѣ тогáзи са
свѣстѣиха и са мо́лаха на чрѣвото да прѣем-
не хрáна та да не са загѹбáтѣ, нò вѣше
са прѣмѣнало врѣмáто, зацѹ нитѣ тѣи мо́-
жаха да мѹ́ дaдáтѣ, и тáй дѹмрáха сич-
китѣ сѣ чрѣвото на ѣ́днò, зацѹ́то не го хрáни́ха.

VI.

Р а з л и ч н ы И с т о р и и.

Молчaлѣва мо́лба

На ѣ́днò момчѣ вѣ́ха мѹ́ зарачáли да не
и́ше ни́що на трапѣзата. "Вдинз пáтѣ
го заборáвѣха и не мѹ́ дaдо́ха ѿ ѣ́днò нáстѣ,